1 โครินธ์

หนังสือครู

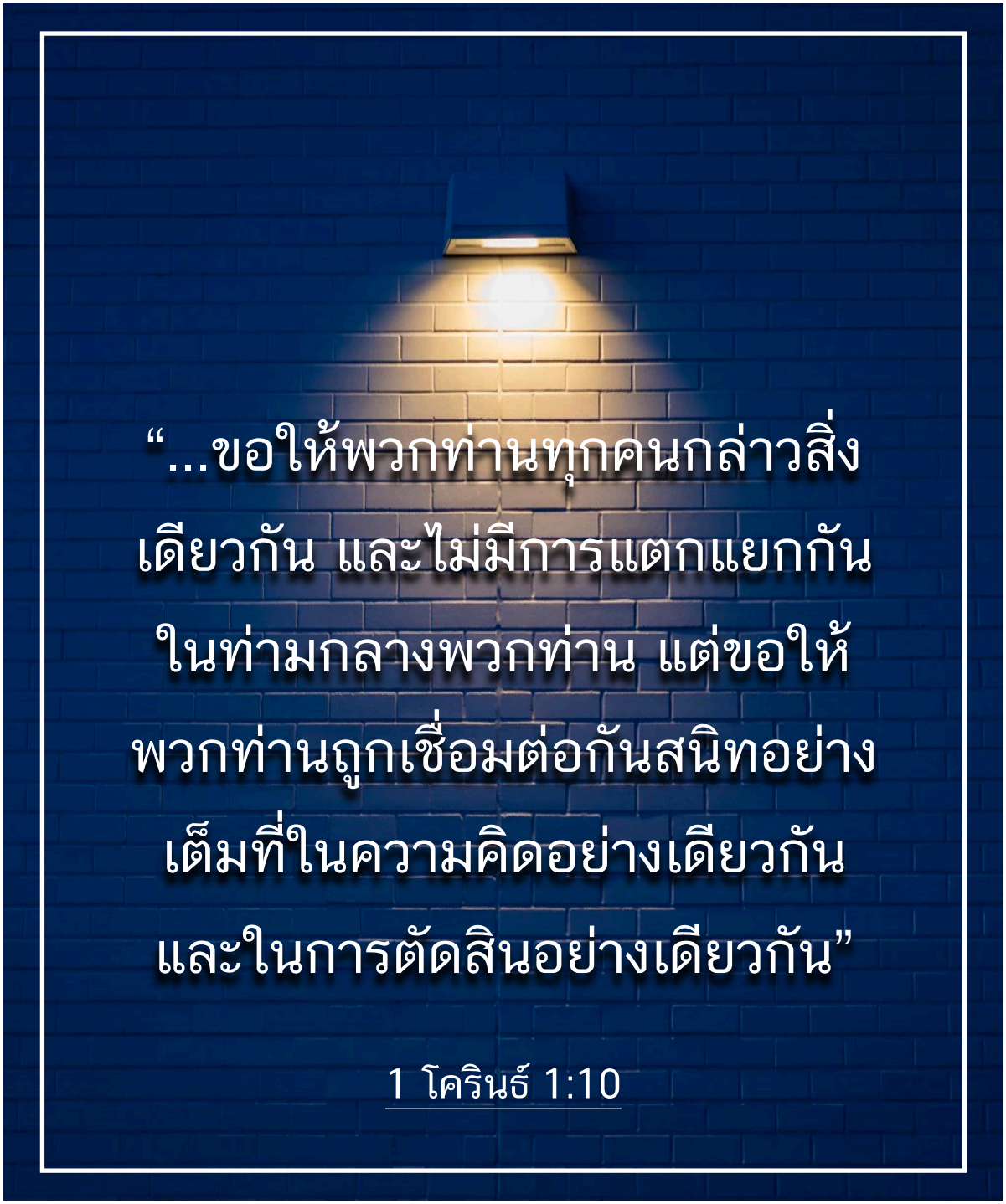
“...ขอให้พวกท่านทุกคนกล่าวสิ่ง
เดียวกัน และไม่มีการแตกแยกกัน
ในท่ามกลางพวกท่าน แต่ขอให้
พวกท่านถูกเชื่อมต่อกันสนิทอย่าง
เต็มที่ในความคิดอย่างเดียวกัน
และในการตัดสินอย่างเดียวกัน”
1 โครินธ์ 1:10

หนังสือของ:

_____

สารบัญ

เพลง 1

แผนที่ 2

ข้อมูลพื้นฐาน 5

บทที่ 1 8

บทที่ 2 10

บทที่ 3 12

บทที่ 4 14

บทที่ 5 16

บทที่ 6 18

บทที่ 7 20

บทที่ 8 22

บทที่ 9 24

บทที่ 10 26

บทที่ 11 28

บทที่ 12 30

บทที่ 13 32

บทที่ 14 34

บทที่ 15:1-19 36

บทที่ 15:20-58 38

บทที่ 16 40

ทรงตรวจจิตใจของข้าฯ

1.ขอพระองค์เจ้า ทรงตรวจจิตใจของข้าฯ
ขอทรงลองข้าฯ ให้เห็นความคิดในใจ
ขอตรวจดูว่า จิตใจข้าฯชั่วอย่างไร
ขอทรงนำทาง ข้าฯให้ดำรงนิรันดร์

2.ขอพระองค์เจ้า ชำระใจบาปของข้าฯ
ขอดลใจข้าฯ ให้รักพระองค์มากกว่า
ขอโปรดอวยพร ชีวิตของข้าฯถวาย
อยู่ใกล้พระองค์ ข้าฯมีความสุขสบาย

3. ขอพระองค์เจ้า บันดาลมีการฟื้นใจ
ขอพระวิญญาณ ทรงล้างใจให้เกิดใหม่
ชื่อเสียงความหวัง พลังข้าฯยอมถวาย
ให้ข้าฯมีฤทธิ์ ของพระวิญญาณมากมาย

4.ขอผู้เป็นเจ้าบันดาลให้เชื่อพระธรรม
ให้ความเชื่อบริสุทธิ์ เหมือนอย่างทองคำ
ขอให้ถ้อยคำ ดำรัสพระเจ้าเชิดชู
ให้เป็นพยาน นำคนเชื่อพระเยซู

จักรวรรดิโรมัน

27 ปีก่อนคริสตกาล - ค.ศ. 476

70 ล้าน

5,000,000 ตารางกิโลเมตร

ค.ศ. 117

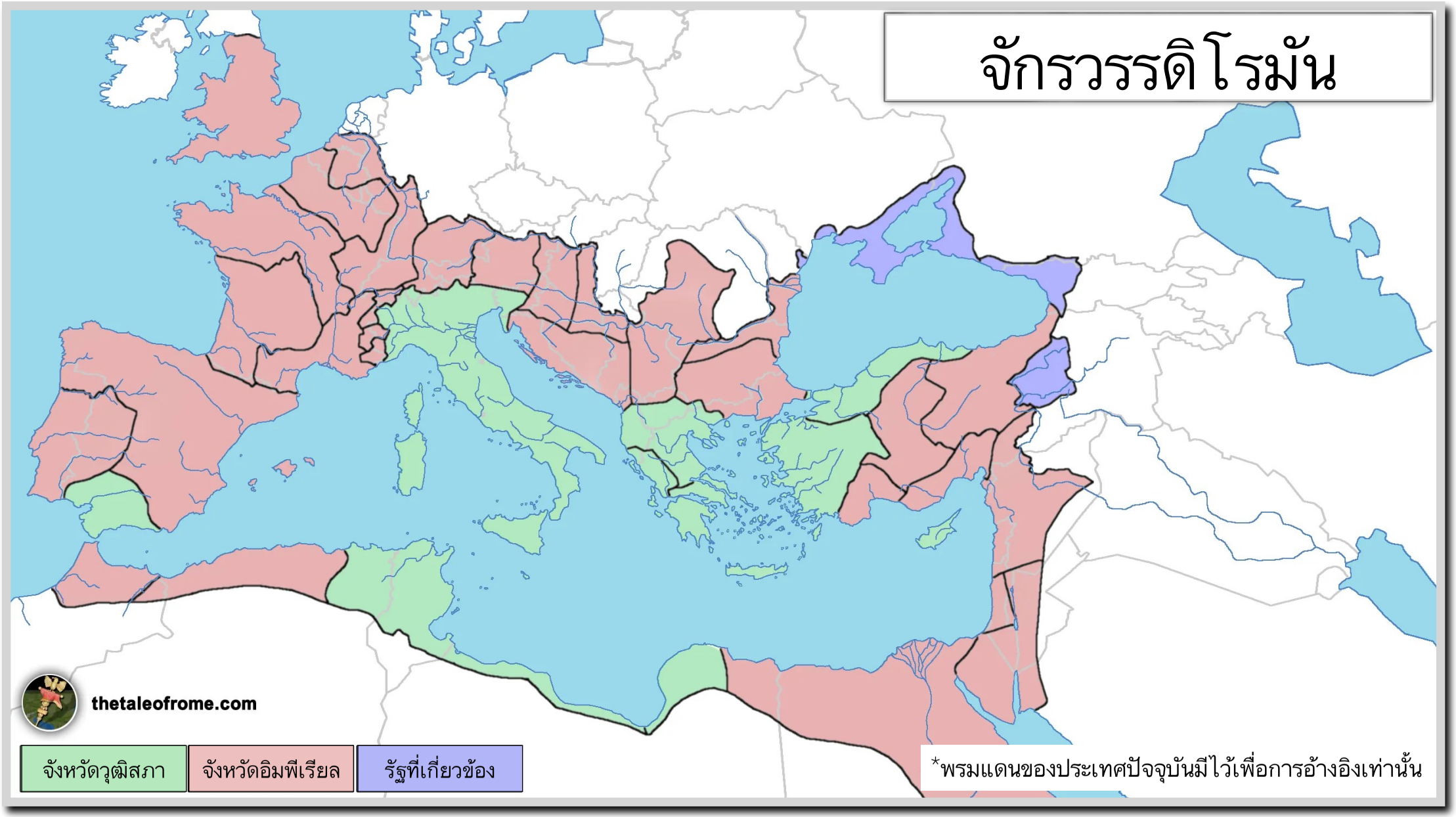
จักรวรรดิโรมัน
thetaleofrome.com
จังหวัดวุฒิสภา
จังหวัดอิมพีเรียล
รัฐที่เกี่ยวข้อง
*พรมแดนของประเทศปัจจุบันมีไว้เพื่อการอ้างอิงเท่านั้น

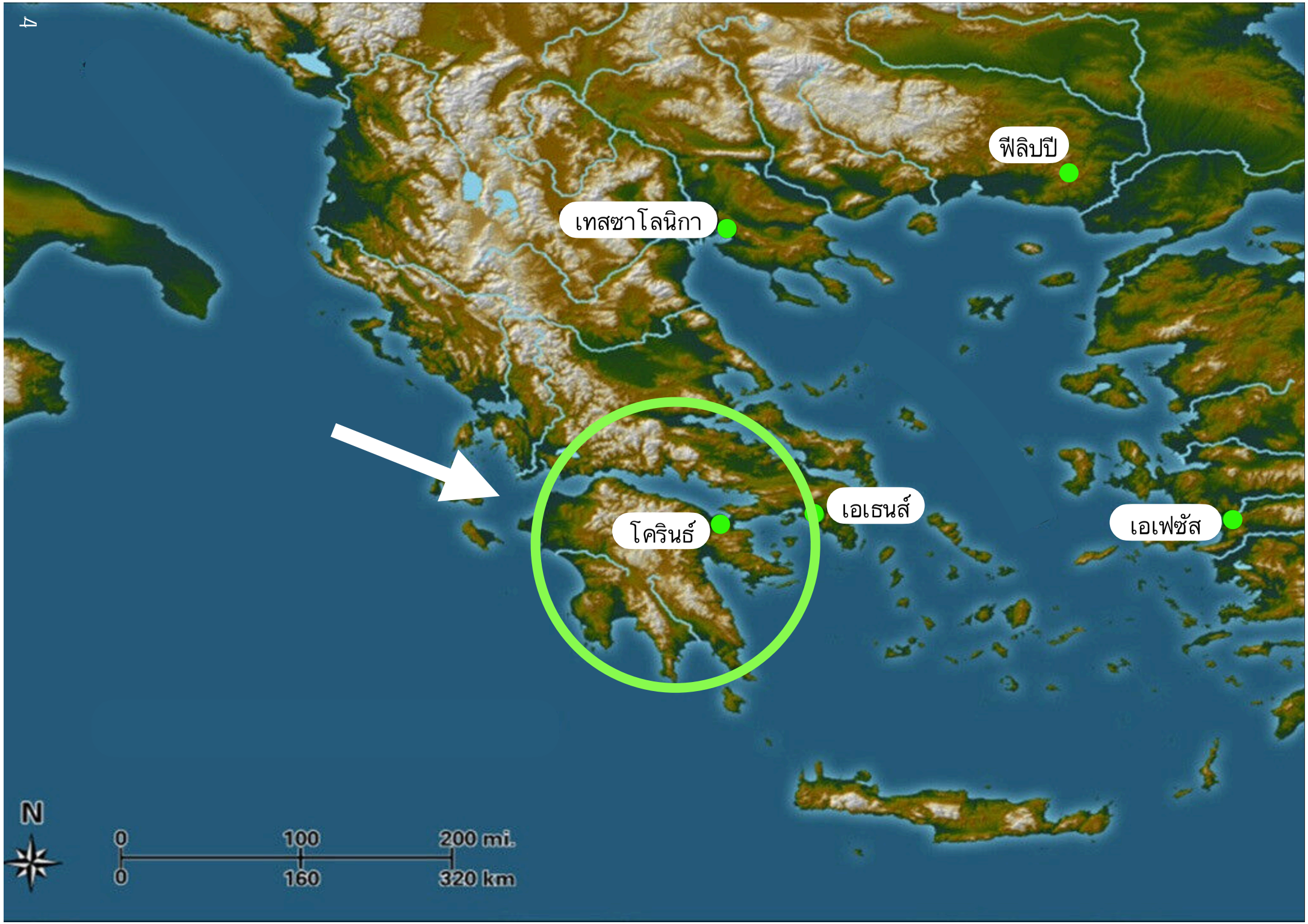
ฟีลิปปี
เทสซาโลนิกา
เอเธนส์
โครินธ์
เอเฟซัส
N
0
100
200 mi.
0
160
320 km

1 โครินธ์

ผู้เขียน:

- เปาโล

ประวัติคริสตจักร:

กิจการ 18:1-18

ข้อเท็จจริง:

- โครินธ์เป็นอาณานิคมของโรมัน (พลเมืองคือชาวโรมัน)
- ตั้งอยู่ในจุดยุทธศาสตร์(จุดสำคัญ)สำหรับการค้าและการเดินทาง
- เป็นเมืองที่มีความหลากหลายและมีชุมชนชาวยิว
- มีชาวยิวมากพอที่จะมีธรรมศาลา
- เมืองนี้ขึ้นชื่อเรื่องความเจริญรุ่งเรืองและความเสื่อทรามทางศีลธรรม
- เมืองนี้ขึ้นชื่อเรื่องการผิดศีลธรรมทางเพศ
- การผิดศีลธรรมถือเป็นเรื่องปกติของชีวิต
- วิหารของเทพเจ้า Aphrodite(อาโฟรไดติ) เป็นสัญลักษณ์ของความต้องการทางเพศอยู่ด้านบนสุดของเมือง
- สมาชิกคริสตจักร ส่วนใหญ่เป็นคนต่างชาติ
- สังคมและเศรษฐกิจของเมืองมีศูนย์กลางอยู่รอบ ๆ วิหาร
- มีกิจกรรและงานเลี้ยงบริเวรวิหารบ่อย ๆ
- มีการขายเนื้อสัตว์ที่บูชาให้กับรูปเคารพแล้วในตลาดเหมือนเนื้อปกติ
- คริสตจักรมีสมาชิกเป็นคนทุกระดับในสังคม

ความสัมพันธ์กับผู้เขียน:

- เปาโลเป็นผู้ก่อตั้งคริสตจักร

เรื่องราวของคริสตจักรเริ่มต้นอย่างไร:

- เปาโลมาที่เมืองโครินธ์เป็นครั้งแรก ในการเดินทางออกประกาศครั้งที่สอง
- เขามาจากเอเธนส์หลังจาก ไปเทศนาบนเนินเขาอังคาร
- เปาโลมาด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนด้วยจิตใจที่อ่อนล้าหวาดระแวง (1 คร 2: 3)
- เปาโลได้พบกับ อาควิลลาและปริสสิลลา(ชาวยิวจากโรม) ได้ทำงานและอยู่กับพวกเขา
- เปาโลไปที่ธรรมศาลาและสอนทุกสัปดาห์
- สิลาสกับทิโมธีมาร่วมงานกับเปาโลจากเมืองเธสะโลนิกา
- เมื่อชาวยิวปฏิเสธเปาโลเขาหันไปหาคนต่างชาติพร้อมกับพระวจนะของพระเจ้า
- คนต่างชาติที่สนใจคำสอนของเปาโลเชิญเขาไปที่บ้าน ใกล้ธรรมศาลา
- งานรับใช้ของเปาโลในเมืองโครินธ์เป็นระยะเวลานานและประสบผลสำเร็จ
- เปาโลอยู่ที่เมืองโครินธ์ประมาณ หนึ่งปีครึ่ง
- ต่อมาอปอลโลเข้ามารับผิดชอบดูแลคริสตจักร
- ต่อมาเปาโลไปเยี่ยมคริสตจักรหลายครั้งขณะที่เขาพักอยู่ในเมืองเอเฟซัส
  - ใช้เวลาสามปีที่เอเฟซัส ในการเดินทางออกประกาศครั้งที่สาม
- เปาโลเป็นห่วงคริสตจักรอย่างมากและพยายามยากจะรู้เสมอว่าพวกเขาเป็นอยู่อย่างไร

วัตถุประสงค์ของจดหมาย:

1. เพื่อ ตอบจดหมายคริสตจักรและที่โคลอี้เขียนมา
2. เพื่อแก้ไขปัญหาภายในคริสตจักร

หัวข้อ:

1 พระคริสต์คือฤทธิ์อำนาจและสติปัญญาของพระเจ้า

2 ภูมิปัญญาทางจิตวิญญาณ

3 บทบาทของผู้รับใช้ของพระเจ้า

4 ผู้จัดการที่ซื่อสัตย์

5 ระเบียบวินัยของคริสตจักร

6 ถวายเกียรติแด่พระเจ้าในร่างกายและวิญญาณ

7 หลักการของการสมรส

8 อาหารที่บูชารูปเคารพ

9 ตัวอย่างของเปาโล

10 คำเตือนจากอดีตของอิสราเอล

11 พิธีมหาสนิท

12 ความเป็นหนึ่งเดียว / กายเดียวและความหลากหลายในร่างกาย

13 ความรัก ในวิธีที่เหนือกว่า(ดีกว่า)

14 ของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

15: 1–19 การฟื้นคืนชีพ ที่สำคัญ

15: 20–58 การฟื้นคืนพระชนม์อย่างมีชัย

16 งานของพระเจ้า

บทที่ 1 : พระคริสต์คือฤทธิ์อำนาจและสติปัญญาของพระเจ้า

1) ใครให้เกรซกับเรา?

2) เพราะพระคุณฐานะ / สถานะของเราจะเป็นอย่างไรเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา?

3) เราจะรู้ได้อย่างไรว่าพระคุณจะไม่ถูกพรากไป?

1-9: คำทักทายและผู้เชื่อตำแหน่ง ในพระคุณ

4: พระคุณที่พระคริสต์มอบ ให้ - 8: จุดยืนของเรา ในวันสุดท้ายของการกลับมาของพระคริสต์ (ไม่มีที่ติ)

9: เหตุผลของความสง่างามและตำแหน่งที่มอบ ให้ -> พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ

4) ปัญหาที่เมือง โครินธ์คืออะไร?

5) วิธีแก้ปัญหาของพวกเขาคืออะไร?

10: ความแตกต่างของสถานะที่ไม่มีจิตวิญญาณกับการยืนหยัด ในพระคริสต์

- พวกเขาอยู่ที่ไหน (แบ่งแยก) และที่ซึ่งเปาโลกำลังชี้นำพวกเขาไปสู่ (เอกภาพและเป็นหนึ่งเดียว ในการตัดสิน

6) ผู้คนขึ้นอยู่กับอะไรเพื่อยืนยันความรอดของพวกเขา?

11-17: พวกเขาติดตามความเป็นผู้นำของผู้ชายเหนือการเป็นผู้นำของพระคริสต์

17: เปาโลเน้นพระกิตติคุณเหนือคำพูดของมนุษย์

7) อำนาจของเรา ในฐานะผู้เชื่อคืออะไร?

8) อะไรคือสิ่งที่ทำ ให้มนุษย์สะดุดและโง่เขลา?

18-25: คำพูดของมนุษย์ถูกยกระดับเหนือพระวจนะของพระเจ้า

18: พระกิตติคุณเป็นความโง่เขลาสำหรับผู้ที่ไม่เชื่อและ ให้อำนาจแก่ผู้เชื่อ

25: ความโง่เขลาของพระเจ้า> ปัญญาของมนุษย์และความอ่อนแอของพระเจ้า> ความแข็งแกร่งของมนุษย์

9) พระเจ้า ใช้อะไรเพื่อแบ่งปันข่าวสารของพระองค์?

10) ขณะที่เราอยู่ ในพระคริสต์เราคืออะไร?

26-31: พระเจ้าไม่ ใช้มาตรฐาน / เครื่องมือที่มนุษย์บอกว่าดีที่สุด

27: พระเจ้า ใช้สิ่งที่โง่เขลาเพื่อทำ ให้คนฉลาดสับสน

29: สิ่งที่เป็นเนื้อหนังไม่สามารถมีสง่าราศี ในที่ประทับของพระเจ้า

31: สง่าราศีที่แท้จริง ใด ๆ ต้องเป็นของพระเจ้า

บทที่ 2 : ภูมิปัญญาทางจิตวิญญาณ

1) ความรอดและศรัทธาของชาวโครินธ์มาจากไหน?

1-8: เปาโลใช้สติปัญญาของพระเจ้าในการประกาศพระกิตติคุณ

3-4: พอลไม่ได้พยายามที่จะเป็นผู้พูดที่คมคายที่สุด

5: ความเชื่อของพวกเขาจึงขึ้นอยู่กับพระเจ้าของเพื่อนไม่ใช่ฝีมือของพอล

8: ถ้ามนุษย์เข้าใจสติปัญญาของพระเจ้าพวกเขาจะไม่ได้ตรึงพระคริสต์

2) เรามีอะไรที่ทำให้เราเข้าใจพระเจ้าได้ลึกซึ้งขึ้น?

9: สิ่งทางจิตวิญญาณไม่สามารถอธิบายได้ด้วยปัญญาของมนุษย์

10-12: พระเจ้าทรงเปิดเผยบางสิ่งเพื่อเตรียมมนุษย์

12: เรามีพระวิญญาณของพระเจ้าไม่ใช่โลก

- เพื่อเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับพระเจ้าไม่ใช่โลก

3) พระวิญญาณบริสุทธิ์ใช้สอนอะไรเรา?

13: พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสอนเราโดยใช้สิ่งทางวิญญาณไม่ใช่ปัญญาคำศัพท์หรือการคิด

4) ใครไม่สามารถเข้าใจเรื่องจิตวิญญาณ?

5) เรามีอะไรที่ผู้ชายคนนั้นไม่มี?

14-16: สิ่งที่เปิดเผยจะถูกมองเห็นทางวิญญาณ

14: มนุษย์ตามธรรมชาติ (ไม่ได้รับความรอด) ไม่สามารถมองเห็นสิ่งที่เปิดเผยโดยพระวิญญาณ

15: ผู้ช่วยให้รอด / นักบุญสามารถมองเห็นทุกสิ่ง (ธรรมชาติและจิตวิญญาณ)

16: เรามีพระวิญญาณของพระเจ้า !!!

บทที่ 3 : บทบาทของผู้รับใช้ของพระเจ้า

1) อะไรคือปัญหาที่ชาวโครินธ์กำลังประสบในชีวิตคริสเตียน?

1-4: สภาวะทางกามารมณ์ป้องกันการเติบโตทางจิตวิญญาณ

2: พวกเขายังไม่สามารถเข้าใจหรือประยุกต์ใช้พื้นฐานของชีวิตคริสเตียนได้

3: พวกเขามีความรอด แต่ไม่มีอะไรอื่นในชีวิตเปลี่ยนไป (ชีวิตทางกามารมณ์)

4: ความคิดของพวกเขามุ่งเน้นไปที่ผู้ชายไม่ใช่พระผู้ช่วยให้รอด

2) ใครเป็นผู้รับผิดชอบผลของงานคริสเตียนของเรา?

5-8: พระเจ้าองค์เดียวคือสิ่งใด ๆ ในศาสนาคริสต์

5: คนที่แบ่งปันพระกิตติคุณไม่ใช่สิ่งที่เราเชื่อหรือใครช่วยเราให้รอด

6-7: พระเจ้าให้“ ผลเพิ่ม / ผล” ไม่ใช่บ่าว

3) เรามีส่วนในการรับใช้พระเจ้าอย่างไร

9-10: การรับใช้ของคริสเตียนและเป็นรางวัล

9: เราเป็นสามีของพระเจ้า (ชาวสวน) เราทำงานร่วมกับพระเจ้า

10: เช่นเดียวกับผู้รับเหมาเราทำในส่วนของเราและไว้วางใจพิมพ์เขียวของพระเจ้า

4) อะไรคือรากฐานของชีวิตคริสเตียนของเรา?

11: รากฐานเดียว (ตอน A)

11: พระคริสต์เป็นรากฐานเดียวที่ชีวิตคริสเตียนสามารถสร้างขึ้นได้

5) การรับใช้คริสเตียนของเราจะถูกตัดสินอย่างไร?

6) การตัดสินนี้จะส่งผลต่อความรอดของเราหรือไม่?

12-23: พันธกิจสองประเภทและผลลัพธ์ (ตอน B)

13: งาน / บริการของทุกคนจะถูกเปิดเผยว่าแท้จริงแล้วคืออะไร ... ในอนาคต

14: ผู้ที่ทำงานได้รับการปรับจะได้รับรางวัล (ในสวรรค์)

15: ผู้ที่ทำงานไม่ทนต่อไฟจะต้องสูญเสีย ไม่ใช่ความรอด

16-17: เราเป็นวิหารของพระเจ้าและควรดำเนินชีวิตด้วยความตระหนักรู้นั้น

18-21: การรับใช้ / ชีวิต / สิ่งใด ๆ ด้วยสติปัญญาของมนุษย์ถือเป็นความโง่เขลาต่อพระเจ้า

23: เราเป็นของพระคริสต์ -> พระคริสต์เป็นของพระเจ้า -> เราเป็นของพระเจ้า

บทที่ 4: ผู้จัดการที่ซื่อสัตย์

1) การเป็นผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ต้องมีอะไรบ้าง?

2) ใครเป็นคนตัดสินว่าเราเป็นข้าราชการที่ซื่อสัตย์หรือดี?

1-8: การพิพากษาผู้รับใช้ของพระคริสต์ไม่ได้กระทำต่อผู้ชาย (ตอน C)

2: ตามมาตรฐานของโลกแม้แต่ความซื่อสัตย์ก็เป็นข้อกำหนด

3-5: พระเจ้าทรงเป็นผู้ตัดสินสุดท้ายของเรา

7: ทุกสิ่ง (รวมถึงทักษะและความสามารถของเรา) ที่เรามีคือของขวัญจากพระเจ้า

- เราไม่สามารถให้เครดิตพวกเขาได้ - เราไม่สามารถใช้มันเพื่อตัดสินคนอื่นได้

3) มนุษย์มองว่าอัครสาวกเป็นอย่างไร?

4) คำตอบของพวกเขาคืออะไร?

9-17: ตัวอย่างของอัครสาวกของความอ่อนน้อมถ่อมตนและความอดทน

9-10: ทุกสิ่งที่อัครสาวกทำถูกมองว่าเป็นวัฒนธรรมที่โง่เขลาและต่อต้าน

11-13: โลกปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างเลวร้าย แต่พวกเขายังคงรับใช้และอวยพร

14-17: เปาโลเตือนให้จำว่าพวกเขามาถึงความรอดได้อย่างไร (โดยพระคริสต์ไม่ใช่มนุษย์)

5) อะไรพิสูจน์ว่าพวกเขาสอนความจริง?

18-21: การสำแดง / ยืนยันอำนาจของพระเจ้า

19: คำสอนที่แท้จริงของพระเจ้าได้รับการยืนยันจากอำนาจของพระเจ้าเสมอ

21- พระเจ้าไม่ได้ลงโทษเรา แต่สอนด้วยความรักและฝึกเรา

บทที่ 5: ระเบียบวินัยของคริสตจักร

1) อะไรคือผลของบาปในคริสตจักร?

1-13: การไม่ใส่ใจต่อสิ่งชั่วร้ายในคริสตจักรและผลของการแตกแยก

1: พยานหลักฐานของคริสตจักรได้รับความเสียหายจากบาป

2: พวกเขาว้าวุ่นในใจกับอำนาจของมนุษย์มากพวกเขาเพิกเฉยต่อบาปภายในคริสตจักร

3-5: เปาโลเห็นถึงผลกระทบของจิตวิญญาณที่มีต่อผู้คน

4-5: พวกเขาต้องขับไล่คนบาปออกไปในขณะที่รวมตัวกัน

- นี่ไม่ได้เกี่ยวกับความรอด แต่เป็นผลของบาป (ต่อบุคคลและในคริสตจักร)

6: การปล่อยให้บาปเล็กๆ เกิดขึ้นจะส่งผลกระทบไปทั่ว

8: ในความบาปนั้นไม่มีความจริงใจและความจริง

13: การพิพากษาเป็นของพระเจ้าเราไม่ควรปล่อยให้คนที่ทำบาปอย่างเปิดเผยทำลายคริสตจักร

- มอบการพิพากษาไว้กับพระเจ้า

บทที่ 6: ถวายเกียรติแด่พระเจ้าในร่างกายและวิญญาณ

1) ผลลัพธ์ของการขึ้นศาลว่าความกับคริสเตียนคนอื่นคืออะไร?

2) เราควรเข้าหาใครเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาของเรา?

1-8: ห้ามคริสเตียนขึ้นศาลว่าความต่อกันและกัน

1-3 ผู้ได้รับความรอดเข้าไปสู้ความต่อความถูกต้องของผู้ที่ไม่ได้รับรอดเพื่อพิพากษา

4: อย่าไปหาการพิพากษาของมนุษย์แต่ให้หาคำปรึกษาและการตัดสินจากคริสตจักร

5-8: ผลลัพธ์ของการขึ้นศาลว่าความกับคริสเตียนคนอื่น

- ฉ้อโกงและทำผิดต่อกันและกันทำให้เป็นพยานที่ไม่ดีของพระเจ้าและคริสตจักร

3) หากกฎหมายของประเทศเราอนุญาตให้บางสิ่งที่ในพระคัมภีร์สอนเป็นบาปเราจะสามารถทำได้ไหม?

9-12: ร่างกายได้รับการชำระล้างและชอบธรรม (ดังนั้นร่างกายจึงบริสุทธิ์)

9-10: ผู้ที่ไม่ได้รับความรอดจะไม่ส่วนแบ่งหรือมีส่วนร่วมใดๆ ในอาณาจักรของพระเจ้า

11: เราได้รับการชำระล้างจากความไม่ชอบธรรมทั้งหมดโดยพระคริสต์

12: กฎของมนุษย์ไม่ได้กำหนดเสรีภาพของเราหรือสิ่งที่ถูกต้องในชีวิตคริสเตียน

- เราอยู่ภายใต้กฎหมายของประเทศเรา
- เพียงเพราะบางอย่างได้รับการอนุญาตจากกฎหมายแต่เราไม่สามารถทำบาปต่อพระเจ้าได้

4) ร่างกายของเราเป็นของใคร?

13-18: ร่างกายเป็นของพระเจ้า (ดังนั้นจึงบริสุทธิ์)

13-15:“ ร่างกายมีไว้เพื่อพระเจ้าและองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีอยู่เพื่อร่างกาย”

16-18: เมื่อเราทำบาปทางร่างกายเรากำลังพาพระเจ้าไปกับเราด้วย

5) ร่างกายของเราจะกลายเป็นอะไรหลังความรอด?

19-20: ร่างกายเป็นวิหาร (ดังนั้นจึงบริสุทธิ์)

19-20: เราเป็นที่สถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์จงปฏิบัติตนดังที่เป็นเช่นนั้น

บทที่ 7: หลักการของการสมรส

1) อะไรคือหนึ่งในสาเหตุที่พระเจ้าทรงสร้างการแต่งงานขึ้นมา?

1-9: พระเจ้าทรงสถาปนาการแต่งงานขึ้นมาด้วยเหตุผล

2: พระเจ้าทรงให้การแต่งงานเพื่อช่วยหลีกเลี่ยงการผิดประเวณี (การตกอยู่ในบาป)

7-9: เปาโลเข้าใจถึงการต่อสู้ดิ้นรนของเนื้อหนังและคุณค่าของการแต่งงานในที่นี้

10-40: แนวทางสำหรับการแต่งงาน

10-11: การหย่าร้าง: อย่าทำ

2) พระเจ้าทรงเรียกเราให้มีอะไรในความสัมพันธ์ต่างๆ?

12-24: หากคุณได้รับความรอดและมีคู่ครองที่ยังไม่ได้รับความรอดคุณก็สามารถอยู่ในสถานะแต่งงานได้

- เมื่อคุณได้รับความรอดหลังแต่งงาน (ความรอดไม่ใช่เหตุผลในการหย่าร้าง)
- ให้มีพยานชีวิตที่ดีและไว้วางใจพระเจ้ากับคู่สมรสของคุณ
- 15:“ พระเจ้าทรงเรียกเราให้สงบสุข”

3) อะไรคือความสำคัญอันดับแรกของคนที่แต่งงานและคนโสด?

25-35: เสรีภาพในการรับใช้พระเจ้าในแง่สถานะการสมรส

32-35: คนโสดและคนที่แต่งงานแล้วมีลำดับความสำคัญต่างกัน

- คนโสดให้ความสำคัญกับการรับใช้พระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว
- คนที่แต่งงานแล้วแบ่งระหว่างการรับใช้พระเจ้าและรับใช้พระเจ้าโดยการรับใช้คู่สมรส

4) ทุกคนต้องแต่งงานไหม?

36-40: การแต่งงานเป็นสิ่งที่ดี แต่ไม่จำเป็นต้องแต่งก็ได้

บทที่ 8: อาหารที่บูชารูปเคารพ

1) การเป็นคริสเตียนส่งผลต่อเอกลักษณ์และบุคลิกภาพของเราหรือไม่?

3: เมื่อเรารักพระเจ้าอย่างดีนั่นจะกลายเป็นส่วนสำคัญของตัวตนของเรา

2) รูปเคารพคืออะไร?

4-7: เรารู้ว่ารูปเคารพเป็นเพียงหินและดินเพราะเรารู้จักพระเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว

3) อาหารมีผลต่อชีวิตฝ่ายวิญญาณของเราไหม?

8: สิ่งที่เรากินเข้าไปไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความรอดหรือความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า

9-11: มนุษย์จะเฝ้าดูสิ่งที่เราทำและให้ "กล้าหาญ" เมื่อเราทำสิ่งเดียวกับพวกเขา

12: หากเรารู้อย่างซึมซาบที่ทำให้เกิดความสับสนและหรือทำให้ผู้คนหลงทางมันเป็นบาป

4) เราควรกินอาหารที่บูชารูปเคารพหรือไม่?

13: ถึงแม้มันไม่ได้สำคัญต่อเราแต่ให้เราละเว้นเพราะมันสำคัญต่อคนที่ไม่ได้รับความรอด

บทที่ 9: ตัวอย่างของเปาโล

1) อะไรทำให้เปาโลเป็นอัครสาวก? (vs 1-6)

1-6: การเป็นอัครสาวกของเปาโล

1: คำถามเชิงโวหารเกี่ยวกับสิ่งที่พิสูจน์ว่าเปาโลเป็นอัครสาวก

2: ผลและสิทธิอำนาจในการรับใช้ของเปาโลพิสูจน์ความเป็นอัครสาวกของเขา

2) เปาโลได้ประโยชน์อะไรจากการเทศนาและแบ่งปันข่าวประเสริฐ

3) เราควรมองหาใครในการรับเครดิตหรือรับผิดชอบต่อข่าวประเสริฐ

4) ถูกและยุติธรรมหรือไม่ที่ศิษยาภิบาล / ผู้รับใช้ของพระเจ้าคาดหวังว่าจะได้รับค่าเลี้ยงดูหรือได้รับการดูแล (vs 7-18)

7-18: พวกเขาที่ประกาศพระกิตติคุณจะต้องดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ

7-9: ตัวอย่างของแรงงานที่ให้ "ผล" เพื่อบริโภคหรือคงอยู่

12-15: เปาโลมี" สิทธิ์" ที่จะคาดหวังค่าเลี้ยงดูเพื่อตอบแทนทุกสิ่งที่เขามอบให้ด้วยจิตวิญญาณ

- แต่เขาสละสิทธิ์ของเขาเพื่อประกาศข่าวประเสริฐต่อไป (เขาเป็นช่างทำเต็นท์และหาเลี้ยงชีพด้วยตัวเอง)
- มันเป็นหน้าที่/ความรับผิดชอบของคริสตจักรที่ให้ค่าเลี้ยงดูแก่ศิษยาภิบาล

16-18: เปาโลสั่งสอนพระกิตติคุณแต่ไม่ได้รับเครดิตหรือได้รับรางวัลสำหรับงานนี้

5) เราจะรับใช้และมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นที่ไม่ได้รับความรอดได้อย่างไร? (vs 19-27)

19-27: วิธีการและรางวัลของงานรับใช้ที่แท้จริง

19: เปาโลรับใช้ทุกคนที่อยู่รอบข้างด้วยความเต็มใจ

20-23:"ข้าพเจ้ายอมเป็นคนทุกแบบต่อทุกคน" โดยไม่ออมชอมต่อประจักษ์พยานของเขา

24-27: เปาโลวิ่งแข่งเพื่อที่จะเอาชนะเพื่อพระเจ้า

- เขาวิ่งในนามของพระคริสต์ไม่ใช่ของเขาเอง

บทที่ 10: คำเตือนจากอดีตของอิสราเอล

1) ทำไมเราจึงศึกษาพระคัมภีร์และสิ่งต่างๆ ในประวัติศาสตร์?

2) พระเจ้าพยายามให้เราติดกับดักในการทดลองไหม?

1-15: อิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร เป็นตัวอย่างคำเตือน

6 & 11: จุดประสงค์ของการรู้ประวัติศาสตร์และพระคัมภีร์คือการเรียนรู้และไม่ทำผิดพลาดแบบเดียวกัน

13: พระเจ้าไม่ได้พยายามที่จะดักเรา มีทางออกจากการทดลองอยู่เสมอ

3) เราจะเป็นส่วนหนึ่งของพระกายของพระคริสต์ คริสตจักรได้อย่างไร?

16-22: การสามัคคีธรรมที่โต๊ะอาหารของพระเจ้า (พิธีมหาสนิท) ต้องการการแยกจากโลก

17: พิธีมหาสนิทเตือนเราว่าเราทุกคนล้วนเป็นส่วนหนึ่งในพระกายของพระคริสต์

19-22: เราสามารถเป็นได้แค่ส่วนหนึ่งของ 1 ร่างกายเท่านั้น — วิญญาณ/พระคริสต์ หรือ เนื้อหนัง/โลก

4) เราควรใช้เสรีภาพของเราอย่างไร?

23-33: กฎแห่งความรักเกี่ยวกับการกินและการดื่ม

23: เพียงเพราะเรามีอิสระที่จะทำบางสิ่ง ไม่ได้หมายความว่ามันจะดีหรือมีประโยชน์

24: เราควรแสวงหาความเป็นอยู่ที่ดีของพี่น้องของเราในพระคริสต์ (ฟิลิป 2: 4)

28-33: ถ้ามันไม่ได้ช่วยให้คนอื่นเห็นถึงพระคริสต์ดังนั้นไม่กินและไม่ดื่มก็ดีกว่า

- เรามีอิสระที่จะกินและดื่มอะไรก็ได้
- แสวงหาการให้เกียรติแด่พระเจ้าเมื่อกินและดื่ม — ไม่โอ้อวดเสรีภาพของคุณ

บทที่ 11: พิธีมหาสนิท

1) ศาสนพิธี 2 ประการของคริสตจักรคืออะไร?

2) เหตุใดเราจึงมีศาสนพิธีเหล่านี้

1-16: ระเบียบของคริสเตียนและพิธีมหาสนิท

1-3: เรามีพิธีการเพื่อเตือนเราว่าพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะ

4-16: ตัวอย่างเหล่านี้ชี้ไปที่พระคริสต์ในฐานะศีรษะของคริสตจักร

- เนื่องจากวัฒนธรรม สิ่งเหล่านี้จึงเป็นตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับเปาโลที่นำมาใช้

3) ชาวโครินธ์ทำพิธีมหาสนิทอย่างไร?

17-22: ความไม่เป็นระเบียบที่พิธีมหาสนิทถูกตำหนิ

17-22: เปาโลตำหนิชาวโครินธ์ถึงวิธีการทำพิธีมหาสนิท

- พวกเขากำลังกินดื่มเพื่อให้ตัวเองอิ่ม

- พวกเขากำลังมาโดยปราศจากความอ่อนน้อมถ่อมตน

4) อะไรคือจุดประสงค์ของการถือพิธีมหาสนิท?

23-34: ระเบียบและความหมายของพิธีมหาสนิท

23-26: เปาโลเตือนพวกเขาถึงวิธีการปฏิบัติต่อพิธีมหาสนิท (อย่างเป็นระเบียบ)

27-32: ผลที่ตามมาของการถือพิธีมหาสนิทอย่างไม่ถูกต้อง

33-34: พิธีมหาสนิทไม่ใช่เพื่อทำให้อิ่มท้องแต่เตือนใจและหนุนใจจิตวิญญาณ

บทที่ 12: ความเป็นหนึ่งเดียว
กายเดียวและความหลากหลายในร่างกาย

1) อะไรคือจุดประสงค์ของของประทานฝ่ายวิญญาณ?

1-3: ของประทานฝ่ายวิญญาณ ในพระกายของพระคริสต์มีเพื่อการรับ ใช้และการนมัสการ

3: ของประทานฝ่ายวิญญาณมักจะชี้กลับมาที่พระคริสต์และ ให้เกียรติพระเจ้าเสมอ

2) ของประทานฝ่ายวิญญาณมีไว้เพื่อ/สำหรับ ใคร?

4-11: พันธกิจที่แท้จริง ในการ ใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณ

4-11: จุดประสงค์ของของประทานฝ่ายวิญญาณมีไว้สำหรับทุกคน ไม่ ใช่บุคคลหรือกลุ่มเดียว

3) บางคนมีค่าหรือมีอำนาจภาย ในพระกายของพระคริสต์ คริสตจักรมากกว่า ใช่หรือไม่?

12-31: ผู้เชื่อทุกคนเป็นสมาชิกของร่างกายของพระคริสต์และมีพันธกิจที่ชัดเจน

12-21: แต่ละส่วนของร่างกายมีไว้เพื่อทำหน้าที่ทั้งหมดและทำหน้าที่

22-27: แต่ละส่วน ในร่างกายมีค่าเท่ากัน ในสายพระเนตรของพระเจ้า

- ทุกส่วนมีผลต่อการทำงานของร่างกายทั้งหมด

28-31: เปาโลบอกถึงของประทานบางอย่างและกล่าวว่าทุกคนไม่สามารถทำทุกอย่างได้

บทที่ 13: ความรัก ในวิธีที่เหนือกว่า(ดีกว่า)

1) อะไรที่ควรจะต้องเป็นรากฐานของของประทานฝ่ายวิญญาณทั้งหมด?

2) ความรักมีลักษณะอย่างไร?

3) เราวางสันติสุขของเราไว้ที่ไหนจนถึงวันที่พระเยซูจะเสด็จกลับมา?

1-13: พันธกิจของของประทานต้องอยู่ภาย ใต้ความรัก

1-3: หากไม่มีความรัก ของประทานก็ว่างเปล่าและไร้ค่า

4-8: ลักษณะของความรัก

8-12: เปาโลกล่าวถึงเวลาที่พระเยซูจะเสด็จกลับมาและเราจะมีความเข้า ใจที่ชัดเจนขึ้นได้อย่างไร

13: จนกว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมา เรามีความรัก ความเชื่อ และความหวังที่จะคงอยู่

- ความรักยิ่ง ใหญ่ที่สุด ในสามประการนี้ — เพราะมัน ให้คุณค่าต่อของประทาน

บทที่ 14: ของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

1) อะไรคือจุดประสงค์ของของประทานแห่งการพยากรณ์?

2) อะไรคือจุดประสงค์ของของประทานแห่งการพูดภาษาแปลกๆ?

3) เราจำเป็นต้องมีของประทานเหล่านี้ในคริสตจักรปัจจุบันอยู่หรือไม่?

4) เราจะสอนผู้เชื่อและบอกข่าวประเสริฐแก่ผู้อื่นได้อย่างไร

1-22: คำพยากรณ์คือของขวัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

** มองย้อนกลับไปที่บริบท... พวกเขามีของประทานแห่งการพยากรณ์และภาษาแปลกๆ เพราะพวกเขายังไม่มีพันธสัญญาใหม่

1: หลังจากบทที่ 13 คำพยากรณ์คือการกระตุ้นคริสตจักรและพี่น้อง

4: เปาโลจริงจังเกี่ยวกับการใช้ภาษาแปลกๆ ในคริสตจักร

9: ของประทานแต่ละอย่างมีหน้าที่และเหตุผล — กระตุ้นคริสตจักร

- ข้อ 14 เป็นตัวอย่างการใช้ของประทานในทางที่ผิด

19: เราควรแสวงหาปัญญาในการใช้ของประทานของเรา

** ของประทานเหล่านี้ไม่ได้นำมาใช้แล้ว แต่เราสามารถเรียนรู้จากเปาโลได้เกี่ยวกับวิธีการไตร่ตรองอย่างรอบคอบและจุดประสงค์ที่ถูกต้องของของประทานฝ่ายวิญญาณทั้งหมด

22: การพูดภาษาแปลกๆเป็นสัญญาลักษณ์และช่วยเหลือผู้ที่ไม่เชื่อ เพื่อพวกเขาจะสามารถเข้าใจได้

- คำพยากรณ์คือการสอนใจผู้เชื่อจนกว่าพวกเขาจะมีพันธสัญญาใหม่ (2 เปโตร 1:19-21)

5) พระเจ้าต้องการให้นำมาของประทานมาใช้ในคริสตจักรอย่างไร?

6) ชาวโครินธ์ทำตามหรือใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณในทางที่ผิดหรือเปล่า?

23-40: ระเบียบของพันธกิจของประทานในคริสตจักรท้องถิ่น

23-25: ตัวอย่างของการนมัสการแบบมีระเบียบและไม่มีระเบียบ (ไม่ใช่ศาสนา)

26: ชาวโครินธ์ต่างก็พยายามทำเสียงให้ดังที่สุด ไม่ได้กระตุ้นกันและกัน

27-28: จุดประสงค์ของการใช้ภาษาแปลกๆ ไม่ใช่ความสับสนแต่เป็นความชัดเจน เปาโลให้วิธีที่ใช้ได้จริงในการทำเช่นนี้

33: พระประสงค์ของพระเจ้าไม่เคยสับสน

34-35: พระเจ้าได้มอบความเป็นผู้นำและความรับผิดชอบให้กับผู้ชายเพื่อให้แน่ใจว่าครอบครัวของพวกเขาจะได้รับการศึกษาพระคัมภีร์ที่มั่นคง

40: บทสรุปจากคำแนะนำของเปาโลในการใช้ของประทาน

บทที่ 15: 1–19 การฟื้นคืนชีพ ที่สำคัญ

1) เปาโลพิสูจน์การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูไว้อย่างไร

1-11: การฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์

1-4: เปาโลเตือนชาวโครินธ์ถึงข่าวประเสริฐที่เขาเทศน์และที่พวกเขาเชื่อ

5-8: เปาโล ให้หลักฐานและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์

- จำไว้ว่า ผู้คนที่เห็นพระเยซูฟื้นคืนพระชนม์ ในตอนนั้นพวกเขายังมีชีวิตอยู่

9-11: ข้อเท็จจริง ในข้อ 1-4 เป็นสิ่งที่ทำ ให้ถ่อมตัวและผลักดันเปาโล ให้ประกาศ

2) ทำไมการเป็นขึ้นจากตายจึงเป็นเรื่องสำคัญ?

12-19: ความสำคัญของการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ (เหตุ ใดจึงสำคัญ?)

14: หากปราศจากการฟื้นคืนพระชนม์ความเชื่อและคำสอนของเราทั้งหมดก็ไร้ประโยชน์

17: เรายังคงอยู่ ในบาปและถูกลงโทษด้วยการตกนรก

19: เราไม่มีความหวัง ในชีวิตนี้หรือ ในชีวิตนิรันดร์

บทที่ 15: 20–58 การฟื้นคืนพระชนม์อย่างมีชัย

1) อะไรคือความหวังสำหรับคริสตจักรที่เมืองโครินธ์? (29-34)

2) อะไรตายหรือไร้ประโยชน์เมื่อเราทำตามพระวิญญาณบริสุทธิ์? (29-34)

20-34: ลำดับการฟื้นคืนพระชนม์ในอนาคต

20-28: ลำดับของสิ่งเหล่านี้ที่จะฟื้นคืนชีพเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา

- พระคริสต์ ทรงเป็นผลแรก (vs 23)
- บรรดาผู้ที่เป็นของพระคริสต์ (คริสตจักร vs 23)
- พันธสัญญาเดิมและวิสุทธิชนแห่งความทุกข์ยาก (24)
- อาณาจักรได้ตั้งขึ้น (vs 24)
- ความตายถูกทำลาย (vs 26)
- พระคริสต์เสด็จกลับมายังที่ของพระองค์ ในตรีเอกานุภาพ (28)

29-34: การฟื้นคืนพระชนม์คือความหวังของพวกเขา

31: เนื้อหนังของเราตายต่อบาปและโลกเมื่อเราเลือกติดตามพระวิญญาณบริสุทธิ์

33-34: เปาโลเตือนพวกเขาให้ระวังคนอื่นที่อาจสอนต่างกันและพยายามเอาความหวังไป — คนที่ไม่รู้จักพระเจ้าหรือความหวังที่พระองค์ประทานให้

3) ความหวังเรื่องการกลับเป็นขึ้นจากตายจะเกิดขึ้นอย่างไร? (45-50)

35-50: เปาโลพิสูจน์ถึงคำสอนเรื่องการคืนพระชนม์เท็จและอธิบายเรื่องการฟื้นคืนพระชนม์ของวิสุทธิชน

35-44: เขาอธิบายความแตกต่างระหว่างเนื้อหนังกับร่างกาย

- คนในสมัยนั้นสับสนหรือเชื่อต่างกัน

45-50: เปาโลอธิบายว่าพระเจ้าสร้างมนุษย์อย่างไรและความหวังในการฟื้นคืนพระชนม์จะเกิดขึ้นได้อย่างไร

4) จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา? (51-57)

51-57: การกลับมาครั้งที่สองของพระเยซู — เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาเพื่อวิสุทธิชน

- คนที่ตายแล้วจะฟื้นคืนชีพและร่างกายของพวกเขาถูกสร้างขึ้นใหม่
- ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่จะไปพบพระเยซูและร่างกายจะถูกสร้างขึ้นใหม่ในทันที

58: ความหวังของเราที่วันหนึ่งจะได้อยู่กับพระเยซูอีกครั้ง

- ทุกสิ่งที่เราทำตอนนี้จะไม่สูญเปล่าเพราะเราจะได้เจอพระเยซูในวันหนึ่ง

บทที่ 16: งานของพระเจ้า

1) คุณคิดอย่างไรเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเปาโลกับคริสตจักร

2) เปาโลช่วยคริสตจักรโดยซื่อสัตย์กับพวกเขาอย่างไร?

1-24: คำทักทายและคำแนะนำสุดท้ายของเปาโล

1-9: เปาโลแบ่งปันแผนการเดินทางและคำแนะนำ ในการช่วยเหลือคริสตจักร ในกรุงเยรูซาเล็ม

10-12: เปาโลอัพเดทคริสตจักรเกี่ยวกับทิโมธีและอปอลโล

13-16: เปาโลสนับสนุนคริสตจักรให้รักและปรนนิบัติผู้อื่น

17-24: คำทักทายสุดท้าย